

jeg kan kun under een Omstændighed gaa med til, at dette Forslag gennemføres. Jeg kan gaa med til det under den Betingelse, at man vedtager en Ændring til § 9 gaaende ud paa at erstatte Ordet „ikke“ med „kun“, saa at § 9 kommer til at lyde saaledes: „Denne Lov gælder kun for Færøerne“.

Jerichow: Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg kan fuldt ud slutte mig til den højtærede Finansministers Udtalelser overfor de ærede Medlemmer for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Jeg har egentlig talt kun at gøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam). Det ærede Medlem holdt meget bestemt paa, at der er Tale om en Skat paa de fattige. Imidlertid er det i Virkeligheden saaledes, at Prisen paa denne Tobak i Danmark er bestemt ved de Faktorer, der ere i Virksomhed nu, nemlig ved den Indførselstold, der er; og de Faktorer forandre sig for saa vidt ikke. Den Skat, som bliver lagt paa nu, er netop bestemt til ikke at overvæltes paa Forbrugerne, for hvis den overvæltes paa Forbrugerne, vilde det efter Lovens Vedtagelse blive lige saa fordelagtigt at dyrke indenlandsk Jord med Tobak, som det er i Øjeblikket, og det ønsker man netop, det ikke skal være; den bliver lagt paa for at modarbejde Dyrkningen. Den anden Bemærkning, jeg skal gøre, er foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Sakskøbing, der mente, at hvis vi havde vedtaget en Værditoldbeskatning paa Tobak i 1908, vilde man derved være gaaet ganske fri af dette Spørgsmaal nu. Jeg ser ikke, hvad det ærede Medlem kan mene dermed. Hvis vi havde haft en Værditoldbeskatning, vilde den have virket lige saa beskyttende for den indenlandske Tobaksdyrkning som den nuværende Tilstand. Alt vilde have beroet paa, hvad der var Grundtaksten for Værdibeskatningen. Hvis den havde været 64 Øre pr. kg for den ringeste Tobak og derefter stigende efter Værdien, havde det selvfølgelig virket aldeles som Tilstanden nu, saa jeg ser ikke, at det ærede Medlem heller kan have Ret i den Betragtning.

Naar det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) mente, at jeg skulde have bebrejdet den daværende Regering Vedtagelsen af Toldloven uden med dette Supplement, kan jeg ikke erkende, at jeg i og for sig har rettet nogen som helst Bebrej-

delse. Jeg har blot for at understrege den Forbindelse, der er mellem denne Lov og Toldloven, sagt, at efter min Mening havde det været naturligere, om man allerede den Gang havde gjort, som man gjorde i Tyskland: samtidig med den nye Told paa Tobak at fastsætte den indenlandske Afgiftsbeskatning, idet det er to Sider af den samme Ting. Derfor er det naturligt, at der lovgives om disse to Sider paa een Gang.

Sigvald Olsen: Den højtærede Finansminister betegnede min Antydning af den Fremgangsmaade, han kunde vælge for at formindske den indenlandske Tobaksdyrkning paa en saadan Maade, at det ikke kom til at genere Statskassen, som barbarisk, fuldstændig ødelæggende for den indenlandske Tobaksdyrkning. Jeg havde antydnet, at man kunde paalægge de Tobaksfabrikanter, som benytte indenlandsk Tobak, at de skulde betegne disse Varer som indeholdende indenlandsk Tobak eller som blandet indenlandsk. Uden at det var nødvendigt at bebyrde Statskassen med nogen som helst Omkostning, kunde man paalægge dem det. Hvorfor det var barbarisk, fortalte Finansministeren os ikke. Formodentlig mente han, at der slet ikke vilde blive købt Fabrikata, som vare iblandede indenlandsk Tobak, men det tror jeg ikke, han har Ret i, for der er Folk, som, naar de ville nyde dette eller hint, maa tage Hensyn til Prisen, og det maa den langt overvejende Del af Befolkningen. Og hvis man da ikke vilde gøre det tilladeligt at snyde Folk, at sælge indenlandsk Tobak som dyr oversøisk Tobak, vil det set fra et forretningsmoralisk Standpunkt være fuldstændig korrekt at sige til Befolkningen: Det, der bydes jer her, er iblandet indenlandsk Tobak, saa vide I, hvad det er, og Prisen bliver naturligvis af den Grund lavere, end den ellers er. Der er ikke nogen Grund til at antage, at Tobaksdyrkingen vil tage til paa en for Staten saa foruroligende Maade, som Finansministeren tænkte sig, den Gang han forelagde det Lovforslag, vi nu tale om. Mit Forslag er aldeles ikke barbarisk, og vi saa ogsaa, at Rigsdagen ikke ansaa det for barbarisk at bestemme, at Margarine skulde have en lignende Betegnelse. Det var en Beskyttelse for dansk Smør, og vi have her været enige om at acceptere denne Bestemmelse. Det kunde man med samme Ret sige var barbarisk, men der har ikke været Tale om, at Margarineproduktionen eller Omsætningen af